

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

179. An professio in aliqua Religione emissa à laborante morbo Gallico sit nulla, si hoc celabit in examine? Sed difficultas est, an in poena peccati negando defectum, quam tenebat in ingressu ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

Notandum est tamen hic obiter, quod post annum probationis expletum, licet Superiori differre professionem Nouitij ob iustam causam, non obstante dicto decreto Concilij Trident. vbi supra; nam Concilio Cardinalium auctoritate Pij V. declarauit gregario Cardinalium auctoritate Pij V. declarauit profatum decretum Concilij tantum procedere in Nouitijs, qui elapso anno Nouitatus habiles inuenti fuerint, non vero in inhabilibus, quorum profectio vique ad sex menses potest prolongari, dummodo intra id temporis spes habeatur, quod efficiantur habiles; sed in Monialibus diutius licet professionem differre. Ita Hieronymus Rodriguez in compen. 99. Regul. resol. 101. num. 62. & nouissimè Aloysius Riccius in praxi, tom. 4. resol. 254.

RESOL. CLXXVII.

An recipere possit professionem solemnem simplex Religiosus de licentia tamen sui Superioris? Et an etiam de licentia sui Superioris possit non solum Episcopus, sed etiam aliquis Clericus, imo & laicus recipere professionem? Ex p. 3. tract. 2. Ref. 70.

DE hoc casu his diebus interrogatus fui, & prima facie videtur respondendum quod non, per verba Ioannis Valeri in differ. vir. fori. ver. Regularis, differ. 4. n. 5. vbi sic ait. Potest incorporare profectum in Monasterio, vel Prælatus Monasterij, vel alius Prælatus de proprijs Prælati licentia. Ita ille, licet loquatur in ordine ad forum externum.

Sed ego tunc affirmatiuam sententiam docui per ea, quæ asserit Bartholomæus de Vecchis in praxi nouit. disp. 12. dub. 1. n. 13. Cucus in instr. lib. 3. tit. 1. de Regul. n. 54. & doctissimus Villalobos in sum. tom. 2. tract. 35. diffie. 20. num. 5. vbi ita ait. La profectio se ha de hazer en manos del Prelado de la Religion, que es el que puede con el conuento recebirle, y assi no bastaria, que profectusse en manos del Obispo del lugar, si no es en los conuentos, que estan sujetos a el. Mas podria lo hazer de mandato del Prelado, no solo el Obispo, pero tambien vn Clerigo, y aun lego. Sic ille, qui etiam plus addit n. 6. ita asserens. Mas si succedesse que algun frayle recebiesse vn nouicio a la profectio en nombre del Prelado, sin tener mandato del para esso, en tal caso, si sabiendo lo el Prelado lo tuuiere por bien, valdria la profectio, y seria profecto desde el punto de la vtihabitacion. Hæc Villalobos, & ego. Vnde si in nostra Religione Præpositus detineatur aliquo impedimento in die, qua professionem aliquis ex nostris efficere debet, licentia illius non solum Vicarius, sed etiam quilibet vocalis, vel simplex Sacerdos ex nostris poterit inter Missarum solemniam dictam professionem recipere. Et hæc omnia contra Valerium procedunt, non solum in foro poli, sed etiam in foro fori.

RESOL. CLXXVIII.

An Superiores Religionum possint aliquem Clericum ad statum laicalem transferre? Et quid è contra? Ex p. 9. tract. 7. & Misc. 2. Ref. 75. alias 74.

VM casu discuteretur in Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, de illo interrogatus respondi, docere negatiuam sententiam interrogatus respondi, docere negatiuam sententiam Nauarum in cap. Quando, quest. 22. num. 20. de Consecr. sac. dist. 1. quia Superior Religionis nequit Religiofo concedere facultatem transfundi ad laxiorem Religionem. At constat, statum laicorum esse laxiorem,

& minas perfectum. Et confirmatur: quia D. Thomas tra. & in fine ab omnibus receptus, 2. 2. q. 189. art. 8. ad 2. docet ex Monachis arctioris vitæ (laicis tamen) licere transitum ad Canonicos Regulares, vbi Clerici futuri sunt, & non è contra. Quod Ordo Clericorum sit altior, iuxta illud D. Hieronymi ad Rusticum: Sic viue in Monasterio, vt Clericus esse merearis.

2. Veram affirmatiuam sententiam tenendam esse puto, vt patet ex praxi; & idèd hoc supponunt, tanquam certum, Azorius tom. 1. lib. 50. cap. 69. 7. Sotus de inst. lib. 10. q. 5. art. 5. Aragon. in 2. 2. q. 83. art. 12. dub. 4. in 4. arg. Ledesma in Summa, tom. 2. tract. 9. c. 4. quibus adde Pellizarium in Manual. Regular. tom. 1. tract. 5. cap. 8. num. 69. & alios. Et ratio est: quia, vt optimè obseruat Sanchez in Summa, tom. 2. lib. 6. c. 7. num. 80. in tali casu nullatenus substantialis Religio nis status variatur; sed illæus manet; nec hic ad Religionem aliam transfertur; sed cum eisdem illiusmet numero Religionis votis, verus illius Religio nis alumnus manet. Præterea, quia etiam transfendi ad Religionem aliam laxiorem concedere potest licentiam Prælatus, nedum ad inferiorem quendam statum intra eandem Religionem; eò vel maxime quod, etsi humilior sit is laicorum status, & ad inferiora ministeria deputatus; est tamen diuor. & asperior; & iuxta maiorem, aut minorem austeritatem, pensandam esse puto maiorem, aut minorem Religio nis perfectionem quoad hunc transitum. Nec obstant in contrarium adducta; nam ad primum negatur antecedens, & esto, id esset verum, non est hic transitus ad laxiorem Religionem, vt explicuimus. Ad confirmationem respondeo, loqui D. Thomam de transitu ad aliam Religionem, & retenta sua doctrina, qua censet, maiorem Religionis perfectionem, quoad hunc transitum, attendi penes maiorem perfectionem in se, & ministerium, ad quæ deputatur; & non penes maiorem arctitudinem, cuius contrarium firmat Sanchez vbi sup. a. num. 21. Ergo, &c.

4. Sed supradictis obstat Decretum Clementis VIII. in Instr. super recep. & educat. Nouit. §. Tempore, in quo sic habetur: Si qui ad Conuersorum Habitum recepti fuerint; ad clericalem statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint. Ergo dicendum est, quod etiam neque Clerico ad statum laicalem transire licebit. Respondeo cum Bordonio in consil. Regul. tom. 2. resol. 54. n. 229. vbi sic ait: [Aduerte autem, quod qui ad Conuersorum Habitum recepti fuerunt, ad Clericorum statum transire non possunt, etiam durante tempore probationis, vt dicitur expressè in Inst. Nouit. §. Tempore verò. Clem. VIII. de transitu verò Clericorum ad statum laicalem, & Conuersorum, nihil dicitur: vnde Papa non videtur hunc prohibere transitum: negatio enim vnus est alterius inclusio, ex cap. Nonne de presumpt. & concessum censetur, quod non est expressè prohibitum, cap. Sunt nonnulli 25. 16. quest. 1. cap. Iam nunc. 7. 28. quest. 1. Hæc omnia Bordonus: ex quibus verbis aperte patet, posse Superiores transferre Clericum ad statum laicalem, neque Decretum Clem. VIII. excludit casum nostrum: nam Superior Religionis, ad quem spectat, non transtulit laicum ad statum clericalem, sed Clericum ad statum laicalem; quod Pontifex non prohibet, & vt dixi, praxis Religionum demonstrat, & communis Doctorem opinio confirmat, inter quos multi scripserunt post dictum Decretum Clementis. Ergo, &c.

RESOL. CLXXIX.

An profectio in aliqua Religione emissa à laborantè morbo Gallico sit nulla, si hoc celauit in examine? K 4 Sed

Sup. hoc cū eodem Bordonio & alijs laicis supra in Ref. 152.